

Ëndërr dhe menjëherë pas zgjimit dëgjova ezanin e sabahut. Mu përcaktua edhe një jetë, kurse kjo ëndërr që shkak për udhëzimin tim dhe të kapurit fort për fenë, zvogëlimin e haramit dhe gjërave që më largojnë nga Xhenneti. Elhamdulillah, pranova nënshtrimin ndaj All-llahut! Tani jetoj në lumturi dhe rehati të plotë bashkë me gruan, fëmijët dhe vëllezërit e mi. Lus All-llahun që të ma merr shpirtin duke qenë i nënshtruar ndaj Tij!

Pjesë nga libri: "Esh-shebab bejnel ade vel ibade"

Marrë nga www.bosnjakinja.net

P.S. Mbi vërtetësinë e këtij rrëfimi përgjegjësia i takon www.bosnjakinja.net

Pasi të lexoni këtë broshurë, mundësojani të tjerëve të lexojnë të njëjtën. Dhe keni kujdes, fletushka përmban ajete kur'anore, andaj ndalohet hyrja me të në vende të ndotura, gjegjësisht në toalet si dhe në vende të ngjashme.

Boton:
Shoqata Qytetare
Klubi Studentor
Rr. Stiv Naumov 7 / 18
Tel. ++389 (02) 32 23-654
1000, Shkup

Ëndërra e një djaloshi

ta (me ditën) **të natës. S'ka dyshim se veprat e mira i shlyejnë ato të këqijat. Kjo është një këshillë për ata që pranojnë këshillat!** (Hud: 114)

Punët e mira i fshijnë të këqijat. I fshijnë nga libri i shënimeve të veprave të njeriut, andaj dhe i Dërguari [sal-lall-llahu alejhi ve selem] ka thënë: „Puna e mirë që pason punën e keqe e fshin këtë të fundit“.

Jo vetëm kaq, por punët e mira, ibadetet, namazet, përkujtimi (dhikri),... e pastrojnë zemrën tënde nga gjurmët e mëkatit dhe zemra të rrezaton dritë, besim dhe lindje të re në horizont, duke dëbuar kështu çdo errësirë nga e kaluara yte mëkatore, me ndihmën e All-llahut.

Nëse mëkati yt aktualisht është vetëkënaqësia e epshit seksual, prej së cilës vuajnë shumë të rinj ose diçka e përafërt më këtë, atëherë duhet të synosh martesën e ligjshme, duke ndjekur shkaqet që të sigurojnë një martesë të shpejtë. Nëse nuk është e mundur të martohesh, atehere duhet të ndjekesh atë që ka urdhëruar i Dërguari i All-llahut [sal-lall-llahu alejhi ve selem]: “O ju të rinj! Kush ka mundësi nga ju, le të martohet, sepse ajo është ruajtje për shikimin dhe mbrojtje nga harami, e kush nuk mundet, atëherë le të agjërojë sepse agjërimi është mbrojtje“.

(Islamic Network)
Selman bin Fehd al-Aude

Pasi të lexoni këtë broshurë, mundësojani të tjerëve të lexojnë të njëjtën. Dhe keni kujdes, fletushka përmban ajete kur'anore, andaj ndalohet hyrja me të në vende të ndotura, gjegjësisht në toalet si dhe në vende të ngjashme.

Boton:
Shoqata Qytetare
Klubi Studentor
Rr. Stiv Naumov 7 / 18
Tel. ++389 (02) 32 23-654
1000, Shkup

PENDOHEM, por përsëri kthehem në mëkat

Nuk falja namaz rregullisht dhe harrova se ku gjendet xhamia. Para Ramazanit të vitit 1420 fjeta në shtëpinë time. Pashë çudira në gjumë. Isha në shtrat dhe filija. Pastaj më erdhi gruaja ime dhe filloi të më zgjojë. Bërtita: 'Çfarë don?!' Por befasia ishte se ajo nuk mund ta dëgjonte zërin tim.

U mundua të më zgjojë përsëri e unë sërish parashtroja pyetjen e njëjtë e ajo edhe më tutje nuk më dëgjonte. Shkoi e frikësuar dhe thirri motrat dhe vëllezërit e mi. Shkuan dhe u kthyen me një mjek. Befasia tjetër ishte se edhe ai nuk mund të më dëgjonte. Më kontrolloi dhe u tha se kam vdekur. Ata filluan të qajnë dhe të mërzhiten për mua edhe pse unë nuk kisha vdekur, por nuk e dija përse ata nuk dëgjonin zërin tim derisa teza ime ishte shumë nervoze. Kështu shikoja gruan time dhe vëllezërit e mi duke u folur atyre, por ata edhe më tutje nuk dëgjonin. Dëgjoja se si bisedonin për xhenazen time. Më dërguan drejt varrezave e unë i bërtitja secilit që kalonte pranë meje se jam i gjallë dhe se nuk kam vdekur e ata të gjithë nuk më përgjigjeshin. Pastaj më përgatitën dhe më pastruan dhe shkuan pas meje në xhami që të ma falin namazin e xhenazes. Atëherë i fola imamit dhe i thashë se jam i gjallë dhe se nuk kam vdekur, por imami asgjë nuk u përgjigj. Unë madje i dëgjoja dhe ata i shikoja kurse ata më injoronin.

Pas namazit më dërguan sërish drejt varreve dhe filluan ta përgatisin varrimin tim. Më futën në një gropë. I bërtitja të fundit që pashë, ndërmjet tij dhe mua ishin dërrasat... I thashë se nuk kam vdekur dhe „mos më varros!” Nuk mu përgjigj. Mbi mua hudhnin dhë. Mu kujtua fjala e të Dërguarit [sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem]: *“Me të vërtetë i vdekuri i dëgjon hapat.”* Dëgjova hapat e tyre derisa dilnin prej meje.

Atëherë u vërtetova se jam në një hapësirë të errët. Më erdhën dy njerëz dhe njëri u ul te këmbët e mia kurse tjetri te koka.

Më pyetën: “Kush është Zoti yt?”, nisa të them: „Zoti im është..., Zoti im është...” E di se kush është Zoti im, por nuk di se si kam harruar. Gjithashtu më pyetën: “Kush është i Dërguari yt?”, nisa të përsëris: „I Dërguari im është... I Dërguari im është...” Prapë nuk munda të kujtohem se kush është i Dërguari im. Dhe gjithashtu më pyetën se cila është feja ime dhe përsëritja të njëjtën, por nuk mundesha të kujtohem. E në kokën time më silleshin familja, vutura dhe shitorja ime.

Pastaj erdhi me një çekan të madh dhe më goditën aq shumë në ballë sa që bërtita dhe i zgjova ata që flinin në shtëpi...

‘Ç’ke, pse bërtet? Zgjohu!’ Gruaja ime filloi të më thërrasë. E kuptova se krejt kjo kishte qenë vetëm

Jam një i ri 19 vjeçar. Falënderimi i qoftë vetëm All-llahut [subhanehu ve tealja], mund të konsiderohem ndër të rinjtë besimtarë, ndër ata që thirrin në të mirë dhe ndalojnë nga e keqja, por ka vite që bëj mëkate të njëjta. Sa e sa herë jam penduar, përsëri u jam rikthyer atyre mëkateve. Insistoj në pendim (teube), dëgjoj këshilla të dijetarëve islam dhe kështu vetëpërmbytja nga mëkatet fuqizohet, por herët a vonë, çështje ditësh, bie sërish në të njëjtin mëkat. Çfarë më këshilloni të bëj?

Fillimisht, nuk duhet të këputësh shpresën nga mëshira e All-llahut [subhanehu ve tealja]:

“...e mos e humbni shpresën nga mëshira e All-llahut, pse vetëm populli jobsimtar e humb shpresën në All-llahun”. (Jusuf: 87)

Andaj duhet të pendohesh një herë, dy herë, dhjetë herë e kështu me rradhë... Ai që pendohet, atij All-llahu [subhanehu ve tealja] ia pranon pendimin. Kush pendohet para se të lind dielli nga perëndimi (para shfaqjes së shenjave të fundit të Kijametit), All-llahu [subhanehu ve tealja] ia pranon atë pendim. Pastaj, ndoshta All-llahu të sjell [subhanehu ve tealja] momentin e fundit duke qenë në atë gjendje pendimi!

Ndonjëherë, shejtani u thotë të rinjëve: „S’ke pse pendohesh, ti e di se do ta thyesh atë”. Ndërsa ne të themi: „Jo! Pendohu, me shpresën se ti nuk do ta thyesh atë pendim”. Në hadithet e sakta të Pejgamberit [sal-lall-llahu alejhi ve selem] tregohet: „Dikur, një burrë nga Bijtë e Izraelit gaboi dhe ra në mëkat, pastaj tha: ‘O Zoti im, vërtet kam bërë mëkat, më fal mua!’ Zoti ia fali mëkatin e bërë. Pastaj ai serish bëri të njëjtin mëkat dhe tha: ‘O Zoti im, vërtet kam bërë mëkat më fal mua!’ All-llahu ia fali atij sërish mëkatin. Por ai sërish e bëri atë mëkat për se treti herë. Dhe kësaj herë ai tha: ‘O Zoti im, vërtet kam bërë mëkat, më fal mua!’ All-llahu [subhanehu ve tealja] u përgjigj: ‘Robi im e di që ka Zot që ia fal mëkatin dhe e dënon për atë mëkat, bëj ç’të duash, ti je i falur!’”

Por, ti asnjëherë mos thuaj, ndoshta dhe unë do të trajtohem si ai burrë nga Bijtë e Izraelit dhe të gabosh, asnjëherë nuk dihet! Mundet që All-llahu të të thotë: „Jo! Nuk do të ta fal (mëkatin) sepse ti këmbngule në atë mëkat... ose sepse ti e teprave, ose ngase ishe i vetëdijshëm për mëkatin sërish e vepron atë, ose...

Mos luaj me hamendje rreth mëshirës së All-llahut! Por, nga ky hadith mund të mësohet një të vërtetë të madhe që përsëritja e të njëjtit mëkat nuk të privon nga përsëritja e pendimit. Ngase sa herë njeriu gabon dhe shpejton në pendim, All-llahu shpejton për t’ia pranuar atë pendim. All-llahu nuk ia merr atë që njëherë ia ka dhuruar robit të Tij. Nëse All-llahu t’i ka falur mëkatet e mëparshme, nuk t’i rikthen ato në librin e veprave tua, pavarësisht se ti sërish bën të njëjtat mëkate.

Ndërsa thënia e njohur: „Mëkati pas pendimit është më i rëndë se shtatëdhjetë mëkate para tij”, një thënie e tillë nuk ka bazë në hadithe të sakta (Sahih) dhe është thjeshtë një thënie e rremë. Ngase mëkati është mëkat kurdo që të bihet në të, para apo pas pendimit, përderisa robi nuk tallet me statusin e një veprë të ndaluar

E dyta: Duhet të pyesësh veten, pse bie në të njëjtat mëkate?

-Nëse kjo vjen si rezultat i shoqërisë së keqe, atëherë largoju asaj shoqërie. Nëse shkaku është puna, studimet apo të tjera si këto, atëherë përpiku të ndërrosh atë drejtim. Nëse kjo vjen nga shikimi, ruaje atë. Pra, sigurohu cila është dera nga fryn era dhe mbylle atë derë, që të qetësohesh. Duke luftuar shkaku, pasoja do të zhduset vetë.

E treta: Duhet t’i bësh ballë rënies në mëkat me anë të devotshmërisë, pasi ajo i reziston me sukses mëkatit. E mira i bën ballë së keqes. Ngarkoje vetveten me punë të mira! Përndryshe, vetja do të të punësojë ty në kryerje mëkatesh! Andaj, shtoi ibadetet dhe puno mirë, qoftë dhe gjatë periudhës, të cilën ti gjindesh në mëkate. All-llahu [subhanehu ve tealja] thotë:

„Dhe fale namazin në dy skajet e ditës, e edhe në orët e afër-